

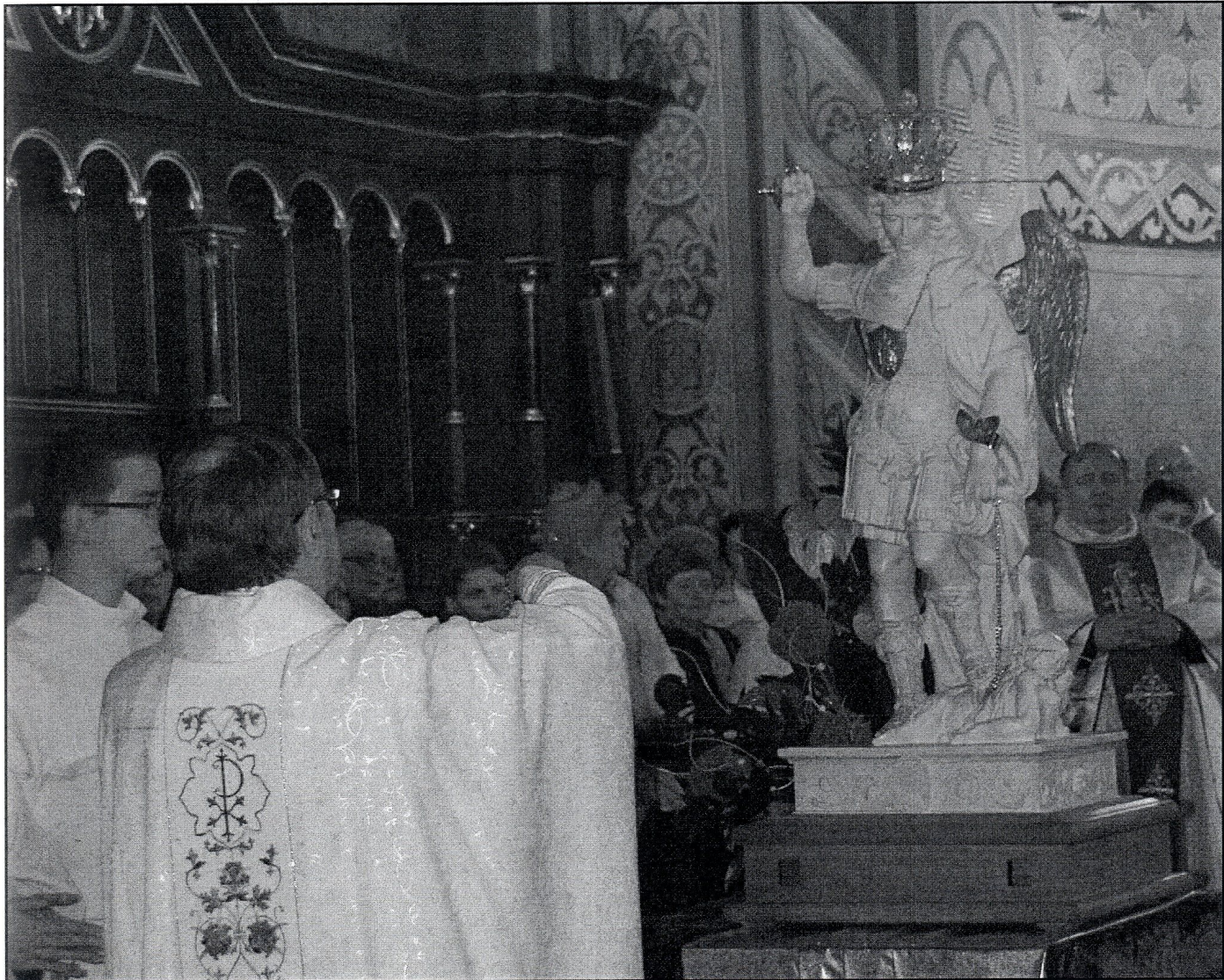
Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 41 (533) 13 października 2013r.

Święty Michale, wstawiaj się za nami *Peregrynacja figury św. Michała Archanioła*

fot. ks. Sławomir Nowak

Drogi modlitwy, czyli do kogo i w jaki sposób się zwracać na modlitwie (KKK 2663 – 2679)

Najprostsza definicja modlitwy mówi nam, że „modlitwa to rozmowa z Bogiem”. Do kogo więc zwracamy się na modlitwie? Oczywiście do Boga, który jako jedyny jest godzien naszej czci i uwielbienia. A skoro nasza wiara przekonuje nas, że Bóg jest w Trójcy Świętej Jedyny, dlatego możemy śmiało powiedzieć, że zwracamy się na modlitwie do Boga w Trójcy Świętej Jedynego, do Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W tym momencie jawi się nam pytanie: Czy modlitwę zanosimy zawsze do trzech Osób boskich jednocześnie, czy też powinniśmy modlić się oddzielnie do Ojca, oddzielnie do Syna i oddzielnie do Ducha Świętego? Wydaje się, że obie te formy są poprawne, z założeniem, że kierując modlitwę do jednej z Osób Boskich nie wykluczamy istnienia i działania pozostałych Osób Boskich. Ponieważ jednak łatwiej jest nam, ludziom, rozmawiać z jedną osobą, aniżeli z trzema jednocześnie (nawet, jeśli Trzej są tak bliscy sobie jak w Trójcy), najczęściej nasze modlitwy zanoszone są do Ojca, do Syna lub do Ducha Świętego.

Katechizm zaznacza, że modlitwa jest kierowana przede wszystkim do Boga Ojca, ale dostęp do Niego mamy tylko wtedy, gdy modlimy się w imię Jezusa (KKK 2664). Jezus więc jest przede wszystkim drogą modlitwy chrześcijańskiej. W Nowym Testamencie utrwaliły się liczne tytuły – wezwania, które możemy kierować w czasie modlitwy do Chrystusa: Synu Boży, Słowo Boże, Panie, Zbawco, Baranku Boży, Królu, Synu umiłowany, Synu Dziewicy, Dobry Pasterzu, Życie nasze, Świątłości nasza, Nadziejo nasza,

Zbierzcie pozostałe ułamki.....	2
Peregrynacja figury Św. Michała Archanioła.....	4
Anioł – mój przyjaciel w niebie.....	7
Wakacyjne wędrówki.....	10
Ogłoszenia i intencje.....	15,16

Zmartwychwstanie nasze, Przyjacielu ludzi (KKK 2665). Jednak imieniem, które zawiera w sobie wszystko jest właśnie imię „JEZUS”. Imię „Jezus” obejmuje wszystko w Synu Bożym: Boga i człowieka oraz całą ekonomię stworzenia i zbawienia. Ktokolwiek z ludzi wzywa Jego imienia przyjmuje w pełni Osobę Syna Bożego, który nas umiłował i samego siebie wydał za nas (KKK 2666). Wezwanie imienia „Jezus” jest najprostszym sposobem nieustannej modlitwy, jest czynnością jedyną, oznaczającą miłowanie Boga, który ożywia wszystko i przemienia w Jezusie Chrystusie (KKK 2668). Modlitwa Kościoła, obok wzywania imienia Jezus, czci i uwielbia także Serce Jezusa, które zostało przebite za nasze grzechy. Modlitwa chrześcijańska chętnie podąża za Chrystusem Drogą Krzyżową, rozmyślając o kolejnych etapach cierpienia Chrystusa, który przez Krzyż odkupił świat (KKK 2669).

Chrześcijanin modli się także wzywając mocy Ducha Świętego. Bez Jego pomocy nikt nie jest w stanie powiedzieć „Panem jest Jezus” (1 Kor 12,3; KKK 2670). Za każdym razem,

gdy zaczynamy się modlić, to Duch Święty wprowadza nas na drogę modlitwy. Możemy więc także modlić się wprost do Ducha Świętego, który wszak jest Osobą Boską. Kościół zachęca, aby codziennie wzywać Ducha Świętego, zwłaszcza na początku i na końcu każdej ważnej czynności (KKK 2670). Duch Święty jest Nauczycielem modlitwy chrześcijańskiej i działa we wszystkich ludziach, którzy pragną modlić się w duchu Chrystusa i Kościoła. Wiele jest dróg w modlitwie, bo każdy człowiek modlący się jest inny, ale ten sam Duch działa we wszystkich i ze wszystkimi (KKK 2672).

Katechizm podejmuje także zagadnienie modlitwy wraz z Maryją. Matka Boża nie jest osobą boską, a więc nie modlimy się do Niej w ten sam sposób jak do Boga. Tym niemniej w Kościele od wieków uformował się zwyczaj modlitwy do świętej Matki Boga, skupiając modlitwę na osobie Chrystusa ukazanej w Jego misteriach. (KKK 2675). Można powiedzieć więc, że Kościół Święty modli się „w Komunii ze świętą Matką Boga”. Z jednej strony rozliczne modlitwy, antyfony

i hymny Kościoła uwielbiają Maryję za „wielkie rzeczy które uczynił Jej wszechmocny” (Łk 1,49), a z drugiej powierzają Matce Jezusa błagania i uwielbienia dzieci Bożych. Te dwa dążenia znalazły szczególny wyraz w modlitwie „Zdrowaś Maryjo” (KKK 2676), która jest bodaj najczęściej odmawianą modlitwą wierzących katolików. Gdy modlimy się do Niej, wtedy, jak umiłowany uczeń, przyjmujemy Ją do siebie, łączymy się z zamysłem Ojca, który posyła przez narodzenie z Niej swojego Syna, aby zbawił wszystkich ludzi. Możemy więc modlić się wraz z Maryją i do Maryi (KKK 2679).

Módlmy się więc nieustannie, korzystając z powyższych wskazówek Katechizmu. Módlmy się do Ojca przez Syna, wraz z Duchem Świętym. Módlmy się z Maryją, pamiętając o tym, że jest z „niewiast wybrana” i wskazuje nam najlepszą drogę zjednoczenia z Synem. Ona nigdy nie przesłania nam Syna, ale zawsze do Niego prowadzi. Niech Maryja będzie naszą przewodniczką na drogach modlitwy.

Ks. Tomasz Grzywna

Teksty mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: Rz 1,1-7; Ps 98,1-4; Ps 95,8ab; Łk 11,29-32

Wtorek: Rz 1,16-25; Ps 19,2-5; Hbr 4,12; Łk 11,37-41

Środa: Rz 2,1-11; Ps 62,2-3.6-7.9; J 10,27; Łk 11,42-46

Czwartek: Rz 3,21-29; Ps 130,1-6; J 14,6; Łk 11,47-54

Piątek: 2 Tm 4,9-17a; Ps 145,10-13.17-18; J 15,16; Łk 10,1-9

Sobota: Rz 4,13.16-18; Ps 105,6-9.42-43; J 15,26b.27a; Łk 12,8-12

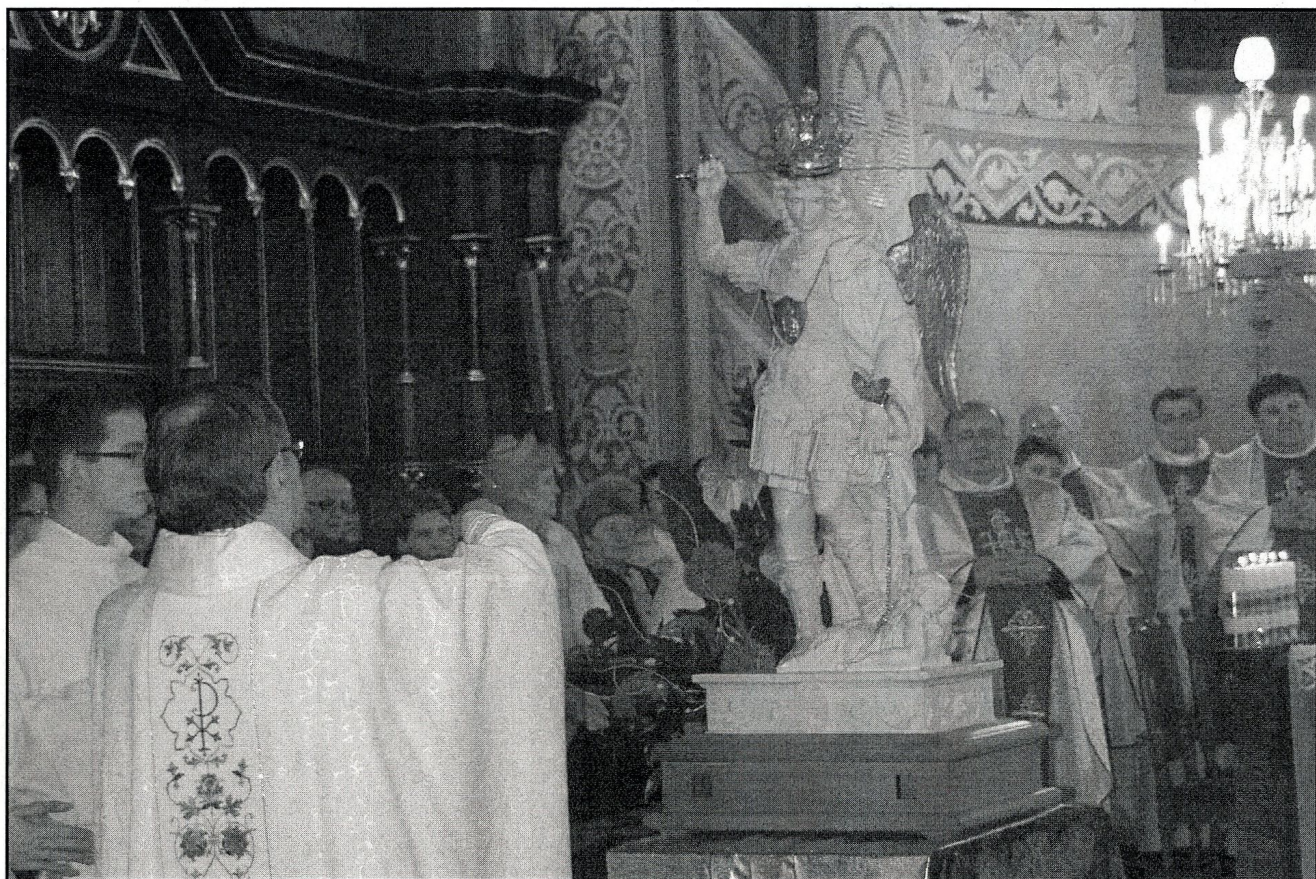
Niedziela: Wj 17, 8-13; Ps 121; 2 Tm 3, 14 – 4,2; Hbr 4, 12; Łk 18, 1-8

Peregrynacja figury św. Michała Archanioła

fot. ks. Sławomir Nowak

Anioł – mój przyjaciel w niebie

W Szkole Podstawowej nr 2 im. Św. Kingi każdego roku uroczyste obchodzimy dzień Anioła Stróża, który wypada 2 października. Siostra Irena Paluch przygotowuje ciekawe prezentacje i przedstawienia opowiadające o obecności i działaniu aniołów w życiu ludzi. Podobnie było i w tym roku. W krótkiej sztuce teatralnej pt. „Anioły strzegą naszej szkoły” wzięło udział kilkunastu uczniów kl. VI, którzy wcielili się w role dzieci, aniołów i złego ducha. Główne role: dziewczynki kuszanej przez diabła i jej koleżanki zagrały Marysia Kondyjowska i Małgosia Wosik. Przedstawienie bardzo podobało się dzieciom.

Drugim akcentem dnia aniołów były wystawy aniołów wykonanych przez dzieci naszej szkoły. Prezentowały się one na wystawie na parterze szkoły, a najpiękniejsze zostały przeniesione do kościoła parafialnego, gdzie można je oglądać na bocznym ołtarzu.

Najpiękniejsze prace wykonały:

w grupie klas 1-3

I miejsce - **Zuzanna Frączek** i **Karolina Dziuban** kl. 3 b,

II miejsce - **Joanna Dziuban** i **Marika Dydio** kl. 2 c,

III miejsce - **Jakub Pietrzek** z kl. 1b i **Aleksandra Szłaga** kl. 3b,

wyróżnienia: **Grzegorz Paclawski**-1a,

Nadia Marczak-1b, **Martyna**

Staszek - 2c i **Alicja Zarzyka** - 3b.

w grupie klas 4 - 6:

I miejsce - **Patrycja Wolanin** - 4b

II miejsce - **Zuzanna Lubas** - 5c

i **Małgorzata Wójcik** - 6c

III miejsce **Kamil Korczak** - 4c,

Katarzyna Kusz - 4b

Wyróżnienia: **Dawid Kubowicz** - 4c,

Natalia Niżnik - 4b, **Kamil Rogus** -

5a,

Karol Zmarz - 5a, **Maksymilian**

Sanocz - 5b, **Zuzanna Zarzyka** - 6a

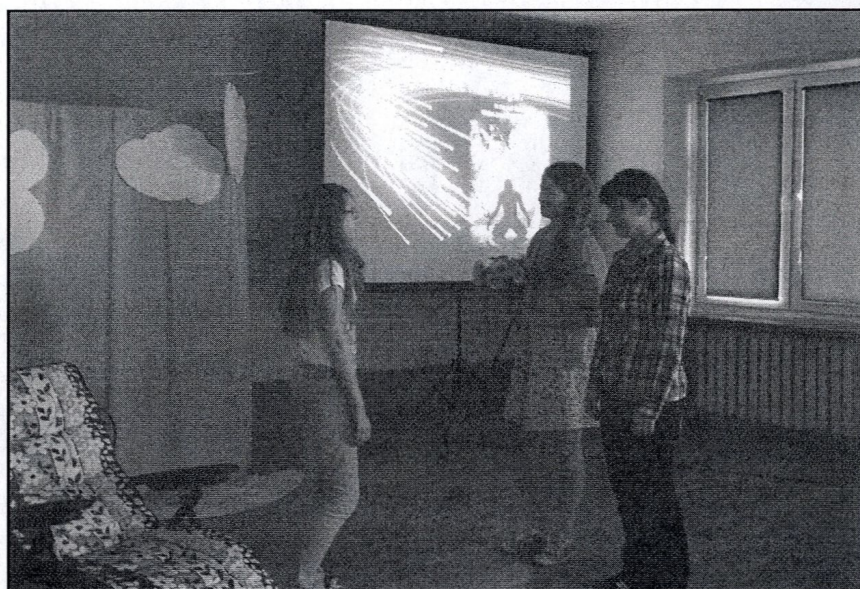
i **Alicja Kornecka** -

6d.

Dziękujemy wszystkim, a szczególnie siostrze Irenie, za zaangażowanie w przygotowanie „Dnia anioła”

anioły z przedstawienia

inna scenka - rozmowa dziewczynek

anioły tłumaczą i opiekują się dziećmi

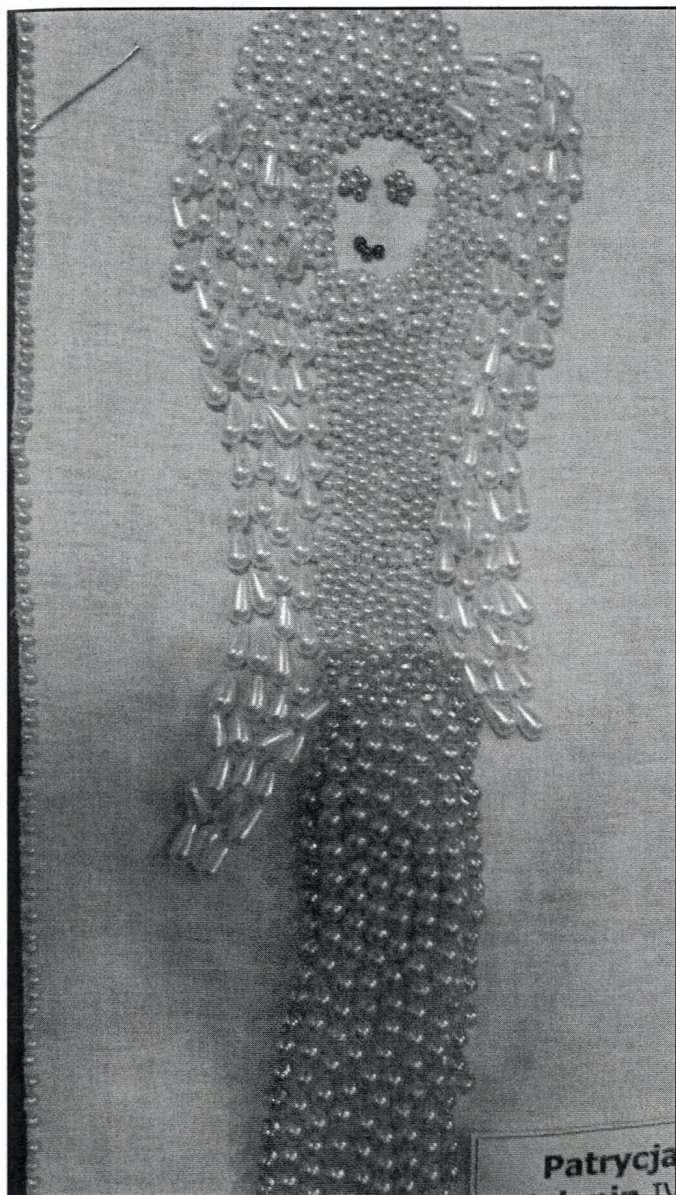
wystawa aniołów w szkole

najpiękniejsze anioły w kościele

czyż nie są piękne?

I miejsce – praca Patrycji Wolanin

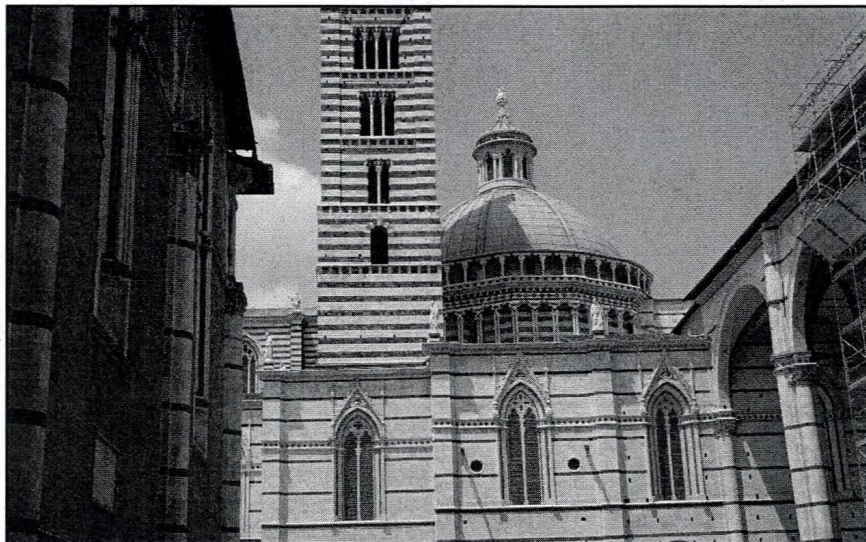
inne nagrodzone prace

Katedra sieneńska

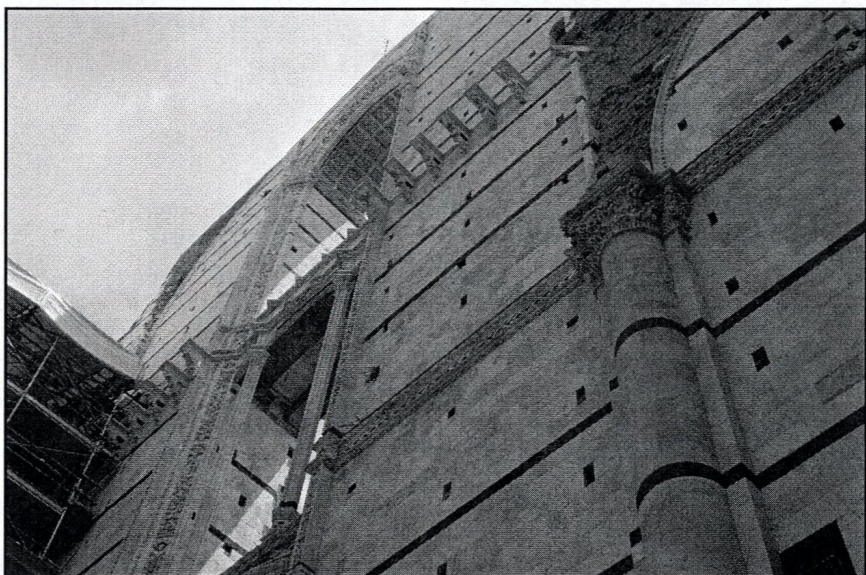
Kolejna atrakcja spalonej słońcem Sieny to katedra. Stojąca przy niej romańska wieża (campanilla), zbudowana z ułożonych na przemian białych i czarnych bloków kamienia widoczna jest, wraz z fragmentem kopuły świątyni ze sieneńskiego rynku Campo i już tam bezgłośnie woła i zaprasza, aby ją odwiedzić. Cóż więc pozostaje zrobić? Nic więcej, niż pozostawić ogrom przestrzeni „muszli” Campo i udać się w kierunku, który wskazuje katedralna campanilla.

Katedra, dedykowana Madonnie, jest dumą mieszkańców Sieny. Budowana była na planie krzyża łacińskiego przez szereg lat, począwszy od XII wieku. W 1215 roku ukończono ściany, w 1264 kopułę. Długość nawy głównej wynosi 90 metrów i wydaje się nam ogromna. Ale myliłby się ten, kto by myślał, że to satysfakcjonowało sieneńskich dostojników i mieszczan w XIII wieku. Gdy dowiedzieli się, że konkurująca ze Sieną na wszystkich polach Florencja rozpoczęła budowę większej katedry, postanowili dokonać rzeczy niezwyklej, niemalże szalonej. Postanowili zbudować największy kościół świata, którego zbudowana już część katedry będzie jedynie transeptem, nawą poprzeczną! Rozpoczęto budowę nowej, gigantycznej nawy – jednak już wkrótce pycha sieneńczyków została ukarana. Zbudowane ściany zaczęły pękać, zabrakło pieniędzy na poprawki i dalszą budowę, aż wreszcie zaraza w roku 1348 przerwała wszystko. Pozostały do dziś dosyć dziwne fragmenty niedokończonej fasady, część nawy bocznej, w której znajduje się Muzeum Katedralne i dziwne uczucie, że nie wszystko, co człowiek planuje, może być zrealizowane i ukończone.

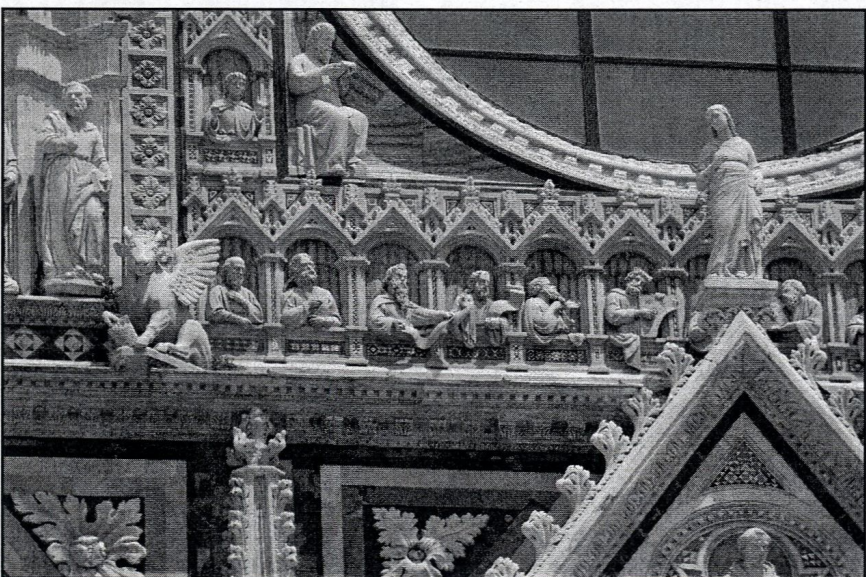
Mimo, że plany sieneńskich rajców i budowniczych spaliły na panewce, to i tak ta „stara”, „mała” i „skromna” katedra budzi podziw. Na początku ustawiamy się przed fasadą, która zbudowana jest w stylu romańsko – gotyckim. Zaprojektował ją Giovanni Pisano w 1284 roku, a realizacja trwała

wieża i kopuła katedry od strony projektowanej niedokończonej nawy

pozostała ściana frontowa niedoszłej katedry

detal fasady – prorocy i na szczycie łuku Maryja

fasada katedry w Sienie w całej okazałości – trzy portale, trzy łuki nad nimi, rozeta, zwieńczenie

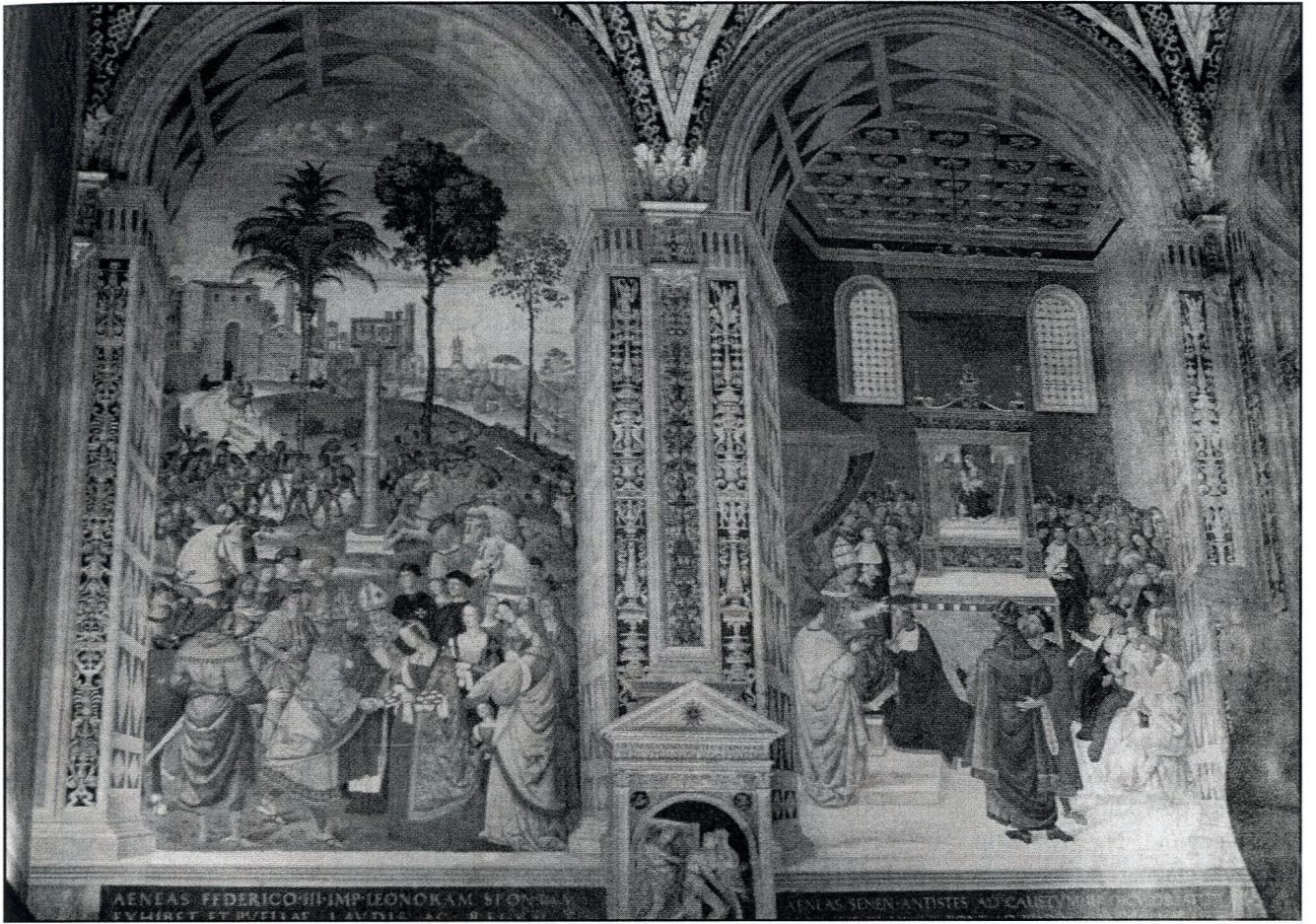
rzęd kolumnienek, posągi proroków, orzeł i anioł

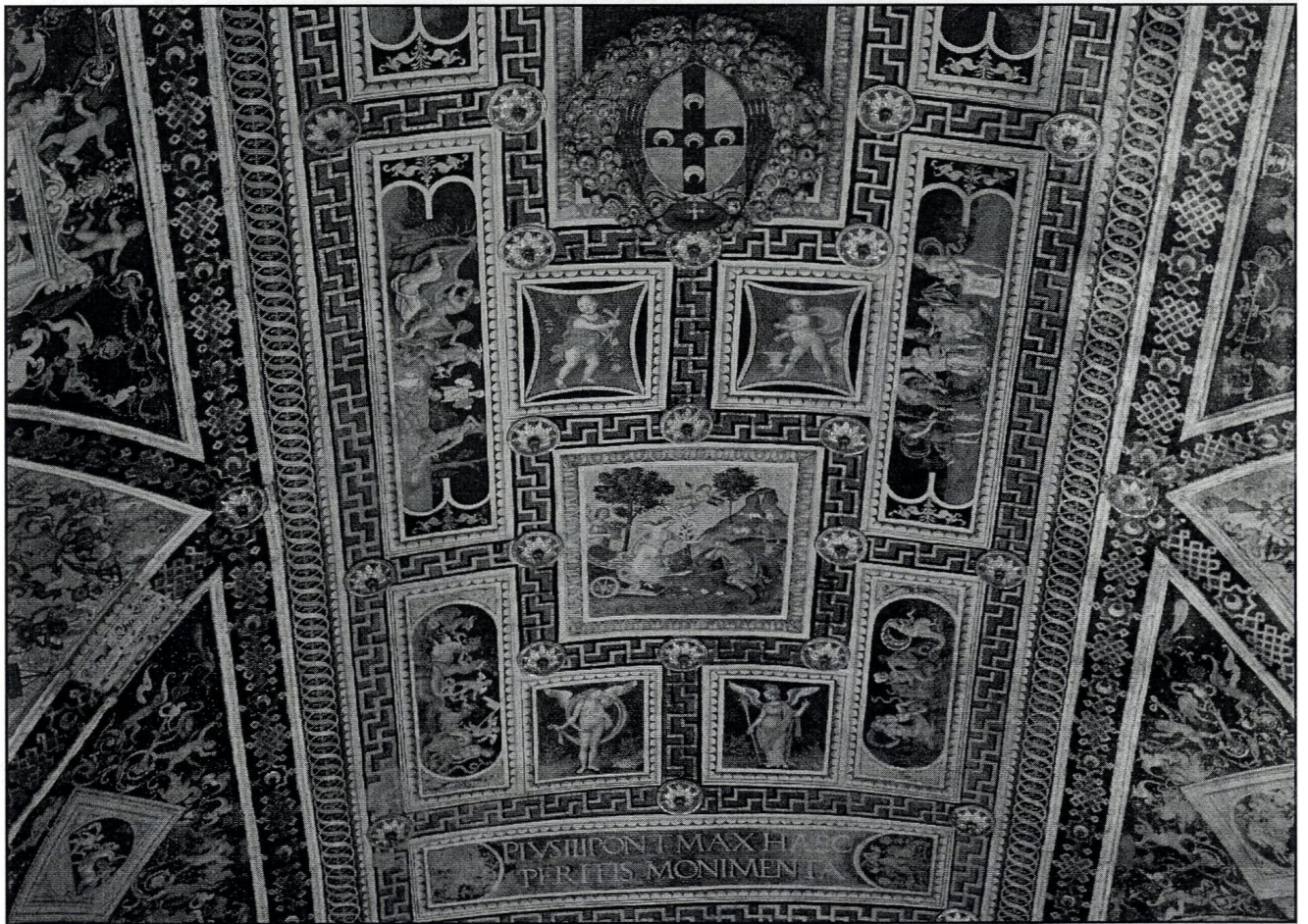
„pregowane” wnętrze – zdjęcie nieco poruszone

posadzka z motywem wilczycy i innych zwierząt

fresk Pinturicchio w Bibliotece - spotkanie Fryderyka III i Elżbiety Portugalskiej w towarzystwie Eneasza Piccolomini (późniejszy Pius II) oraz wybór Eneasza na kardynała

sklepienie biblioteki Piccolominich – m. in. alegorie cnót

ponad sto lat. Ostateczny kształt uzyskała jednak dopiero w XIX wieku, gdy ułożono mozaiki. Kolor fasady jest nieco inny niż wieży czy bocznych ścian katedry, a mianowicie śnieżnobiały z rdzawo różowym miejscami tłem. Na fasadzie znajduje się trzy portale zwieńczone rzeźbionym fryzem, półkolistymi tympanonami i trójkątными szczytami, rozeta, wiele kolumniek, wieżyczek, posągów przedstawiających postaci biblijne. Nad łukiem głównego portalu stoi dumnie Maryja, choć wielkość tej figury nie jest przytłaczająca. Usiadłem na schodach budowli, „vis-a-vis” wejścia katedry, przy budynku średniowiecznego szpitala Santa Maria della Scala i zrobiłem kilkanaście fotografii, korzystając z dwóch obiektywów mojego pożyczonego od brata aparatu. Przypomniałem sobie, że 11 lat temu na obejrzeniu fasady zakończyliśmy zwiedzanie katedry, ponieważ z powodu „palio” wewnątrz było nieczynne. Na szczęście tym razem było inaczej i po fotograficznej uczcie udaliśmy się do środka.

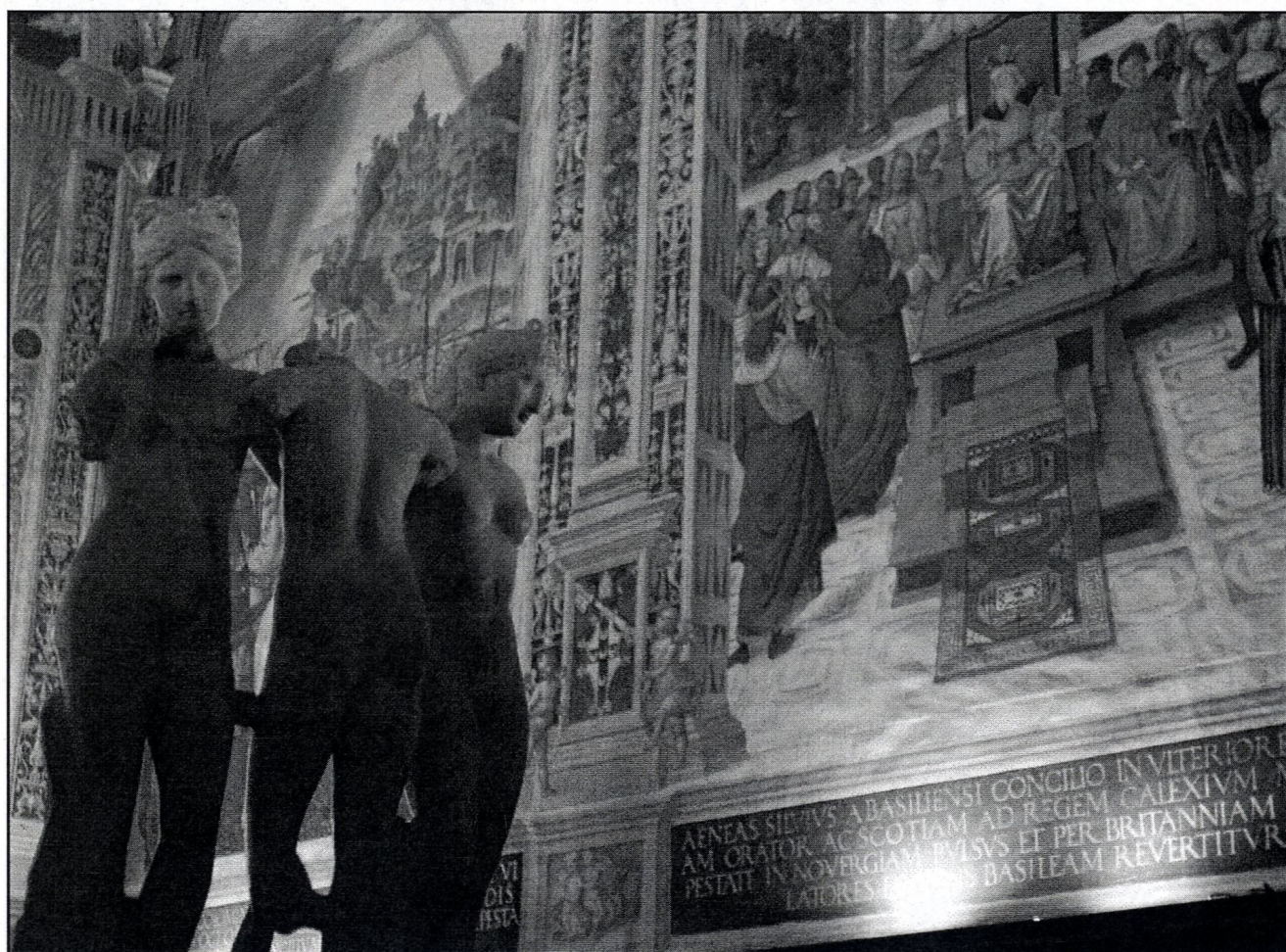
Interior katedry można zwiedzać

tylko po zakupieniu biletu (4 euro). Kto nie chce tego uczynić może na modlitwę wejść inną drogą, ale to wejście jest zaledwie „liźnięciem” piękna budowli. Wchodzimy więc z biletami, które obejmują także bibliotekę Piccolominich. Wewnątrz katedra jest cała prążkowana, poprzez nałożenie na siebie białych i czarnych kamieni na kolumnach i ścianach. Jest tu mnóstwo turystów, można fotografować, ale nie ma wiele światła. Wszystkie moje zdjęcia są poruszone, ponieważ aparat ustawia długi czas naświetlania. Zwracam uwagę na wspaniałą marmurową posadzkę – motywy przedstawień często mitologiczne i pogańskie (to właśnie renesans!). Podchodzę do wyjątkowej ambony, dzieła Nicola Pisano z lat 1266- 68. W dolnej części ambony spacerują lwy, unoszą się w górę kolumny, trzymając na sobie ciężar właściwej platformy, której ściany zdobią płaskorzeźby. Płatanina postaci z płaskorzeźb, złączonych ze sobą niemalże w uścisku, budzi podziw, ale zdjęcia też nie wychodzą. Jeszcze kaplica i ołtarz św., Jana Chrzciciela

z posagiem Donatella i wreszcie Biblioteka Piccolominich – renesansowa perła.

Libreria Piccolomini dobudowana jest do lewej nawy tak, że wchodzi się do niej, jak do bocznej kaplicy. Posiada ona kształt prostokąta z dużymi oknami, przez które wpada mnóstwo światła. Jego promienie oświetlają wspaniały cykl fresków malarza o przydomku Pinturicchio. Reprezentują one dojrzały renesans i przedstawiają historię życia dwóch papieży z rodu Piccolominich – Piusa II i Piusa III, wywodzących się ze Sieny. Ten drugi zamawiał budowę tej biblioteki, gdy jeszcze był kardynałem w celu upamiętnienia swego stryja, Piusa II. Malarz Pinturicchio malował freski w latach 1502 – 1509 – są one pełne dostojeństwa, kolorów, blasku i można je podziwiać w pełnej krasie, choć, aby zrozumieć ich treść trzeba się zagłębiać w historię życia całego rodu Piccolominich.

Zbigniew Herbert w swoim reportażu z podróży pt. „Barbarzyńca w ogrodzie” zachwyca się freskami z biblioteki: „Są one doskonałym

„trzy Gracje” na tle fresków

studium obyczajowym i jak w średniowiecznych „Zwierciadłach” ukazano w nich papieża, księcia, mieszczanina, rycerza, takimi, jakimi powinni być. Nie tylko strojami czy umieszczeniem w odpowiednio ważnym miejscu kompozycji malarz definiuje swoje społeczeństwo, jego hierarchię, związki i zależności. W spotkaniu Fryderyka III z Eleonorą Portugalską mamy całą skalę gestów, od kurtuazyjnej afektacji suwerenów, przez niespokojne ożywienie dworzan na fryzowanych koniach, kogucią butę halabardników aż do żebraków – nieruchomych wzgórków lachmanów”

Piękne są te bijące kolorami i tysiącem szczegółów freski Pinturicchia. Nad salą skrzy się kolebkowe sklepienie, przedstawiające w gmatwaniu wzorów alegorie cnót. Poniżej piętra fresków, przy ścianach, wystawione są bezcenne malowane rękopisy ze zbiorów biblioteki. Na środku sali znajduje się starożytny posąg „Trzy Gracje”, przywieziony tu przez renesansowych papieży. Co prawda kilkadziesiąt lat temu Zbigniew Herbert pisał, że posąg został wyrzucony z biblioteki przez zgorzonych duchownych, jednak obecnie widzę, że znów wrócił do łask i mimo nagości kobiecych figur jest znów prezentowany w bibliotece.

Wyjście z katedry znów nam przypomina, że na zewnątrz panuje upał. Jak to dobrze, że przynajmniej tu nie ma przerwy na sjęstę i można coś zobaczyć nawet w porze wczesnego popołudnia. Obchodzimy więc katedrę dookoła, przyglądając się jeszcze fragmentom niedokończonej gigantycznej nawy, mijając z żalem wejście do Muzeum Katedralnego i Baptysterium, gdzie znajdują się kolejne wspaniałe zabytki, ale zmęczenie daje znać o sobie. Bo przecież jeszcze mamy zobaczyć dom św. Katarzyny ze Sieny i kościół jej relikwii - wspaniały San Domenico. Najpierw jednak trzeba coś zjeść, przy okazji nabrać sił do dalszej wędrówki.

Ks. Tomasz Grzywna

Intencje w tygodniu od 14 do 20.10.2013 r.

Poniedziałek – 14.10

- 6.30 + Józefa (greg.)
- 7.00 + Janina Kamińska 10 r. śm.
- 7.30 ++ z rodziny Skrechota
- 18.00 1. + Krystyna (greg.)
- 2. + ks. Adam Sudoł 11 miesięcy od śmierci
- 3. + Wojciech Wota 23 r. śm.

Wtorek – 15.10

- 6.30 + Józefa (greg.)
- 7.00 dziękczynna za dobre wyniki badań z prośbą o dalszą opiekę
- 7.30 + Jadwiga w dniu imienin
- 18.00 1. + Jadwiga Raczowska
- 2. + Krystyna (greg.)
- 3. + Maria i Marian Koszykowie

Środa – 16.10

- 6.30 + Józefa (greg.)
- 7.00 + Stanisław Urban; Maria i Franciszek Cwynar
- 7.30 + Józefa (f) int. od Rodziny \Radia Maryja
- 18.00 1. + Krystyna (greg.)
- 2. + Tomasz Sobota int. od cioci Zuzi i Andrzeja z rodziną
- 3. + Jan Paściak

Czwartek – 17.10

- 6.30 + Józefa (greg.)
- 7.00 + Franciszka (f), Stanisław, Edward, ks. Czesław
- 7.30 dziękczynna za otrzymane łaski od Boga
- 18.00 1. + Krystyna (greg.)
- 2. + Jadwiga Korzeniowska; + Stanisława (f) Przyboś
- 3. + Aleksandra (f) Krzywdzik int. od rodziny Radia Maryja

Piątek – 18.10

- 6.30 + Józefa (greg.)
- 7.00 ++ z rodziny Pastuszków
- 7.30 + Aleksander Mirosław (n)
- 18.00 1. + Krystyna (greg.)
- 2. + Józef Magda
- 3. + Józefa (f) Witkoś

Sobota – 19.10

- 6.30 + Józefa (greg.)
- 7.00 + Wiktoria 7 r. śm.
- 7.30 + Apolonia Mirosław (n)
- 18.00 1. + Krystyna (greg.)
- 2. dziękczynna w 35 r. ślubu Anny i Jana z prośbą o bł. Boże i opiekę Matki Bożej dla całej rodziny

Niedziela – 20.10

- 6.30 za parafian
- 8.00 + Stanisław 24 r. śm., Władysław, Helena Witkoś; + Stefania Strzelecka
- 9.30 dziękczynna z okazji 4 urodzin Mai z prośbą o bł. Boże i opiekę Matki Bożej
- 11.00 + Krystyna (greg.)
- 12.30 + Józefa (f-greg.)
- 16.00 dziękczynna w 40 r. ślubu Anny i Mariana z prośbą o dalsze błogosławieństwo
- 18.00 + Jan i Amelia Bąk
- Płowce: + Helena i Ludwik Kobiela

28 Niedziela zwykła – 13.10.2013.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Miesiąc temu rozpoczęliśmy nabożeństwa ku czci św. Rity, patronki od spraw trudnych, a nawet beznadziejnych. Nabożeństwa te odprawiać będziemy w trzeciej niedzieli miesiąca. O godzinie 16.00 będzie Msza święta, a po niej stosowne modlitwy połączone z nabożeństwem różańcowym. Prosimy, aby swoje prośby wypisywać na kartkach, które można będzie składać na ołtarzu Matki Bożej lub Serca Pana Jezusa. Intencje te będą odczytywane podczas nabożeństwa. Prosimy także, aby przynieść ze sobą róże lub nawet tylko płatki róży, które będą poświęcone.

2. Dziś przypada **Dzień Papieski**. W całej Polsce przeprowadzana jest zbiórka pieniędzy na fundusz stypendialny dla utalentowanej młodzieży pochodzącej z niezamożnych rodzin. Obecnie Fundacja pomaga ponad 2500 uczniom i studentom. Ta pomoc bywa określana mianem „żywego pomnika

Jana Pawła II”, którego kanonizację papież Franciszek zapowiedział na 27 kwietnia 2014 roku. To wielkie wydarzenie nie tylko dla Kościoła w Polsce, ale również dla całego Kościoła powszechnego. Z tej okazji w dniu dzisiejszym młodzież naszej parafii i całego dekanatu, wraz z ks. Grzegorzem udała się na uroczystości do Przemyśla.

3. We środę, 16 października,

pamiętamy w modlitwie o Księdzu Arcybiskupie Józefie Michaliku, z racji rocznicy jego święceń biskupich. Jest to także rocznica wyboru bł. Jana Pawła II na Stolicę Piotrową.

4. Dziś rozprowadzamy foldery, obrazki św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego z napisem „**Patron Sanoka**”, gdyż mija 5 rocznica ogłoszenia naszego Rodaka patronem miasta. W związku z tym, w dniu 25 października, w kościele Chrystusa Króla, przy którym stoi pomnik Świętego, o godzinie 8.00 zostanie odprawiona Msza święta, której przewodniczył będzie ks. bp Stanisław

Jamrozek. Zapraszamy wszystkich Parafian do zapoznania się z materiałami formacyjnymi i serdecznie zapraszamy do uczestnictwa w sesji popularno – naukowej. O tym jeszcze przypomnimy.

5. W dniu 15 października czyli w najbliższy wtorek, o godzinie 18.00, w kościele Chrystusa Króla w Sanoku, zostanie odprawiona Msza święta z okazji 5 rocznicy ogłoszenia św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego patronem Sanoka. W dniu 19 października, w sobotę, organizowana jest także jednodniowa pielgrzymka do Lwowa. Można się zapisywać w zakrystii. Potrzebny jest ważny paszport.

6. Zbiórka na Syrię z ubiegłej niedzieli wyniosła 2153 złote, które zostały wysłane na adres Caritasu. Wszystkim składamy serdeczne podziękowania.

7. Wszystkim, którzy wzięli udział w uroczystościach związanych z nawiedzeniem Figury Św. Michała Archanioła składamy serdeczne podziękowania. Niech nasz Święty Patron wspiera nas w walce przeciwko „niegodziwości i zasadzkom złego ducha”. Jako pokłosie tych nawiedzin niech pozostaną modlitwy do Świętego Archanioła, jak choćby Różaniec z Aniołami, Koronka Anielska, piękne pieśni śpiewane głównie we wtorki, kiedy wspominamy naszego Świętego Patrona czy inne prywatnie odmawiane modlitwy.

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz www.esanok.pl/kamery_sanok

email: farasanok@interia.pl

Zróżdła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Góra
Przemienienia